

8.1.3. Arbejdsmarkedsforhold:

I følge regeringens seneste skøn (Budgetredegørelse 3, fra oktober 1997) vurderes det, at ledigheden i 1998 vil blive på 220.000 personer (20.000 flere end i 1986!).

Ud fra en samlet vurdering kan det altså konstateres, at den såkaldt »aktive« arbejdsmarkeds-politik er mislykkedes; de mange foranstaltninger skaber ikke nye og varige arbejdspladser. Denne konklusion deles også af en stribe iagttagere af dansk arbejdsmarkedspolitik. Rapport på rapport fastslår, at regeringens politik er mangelfuld og langt fra tilstrækkelig. Vismændene f.eks. i deres november 97 rapport kritiserer regeringens arbejdsmarkedspolitik. Regeringen bliver ved med at hævde, at der bare skal uddannelse, orlov og aktivering til - men det hjælper ikke.

Aktiverings- og orlovsordningernes eneste sikre effekt er, at de bidrager til usynliggørelsen af den reelle arbejdsløshed. Personer der deltager i en af de pågældende ordninger, bliver nemlig ikke registreret som ledige i den officielle arbejdsløshedsstatistik. Regeringen formår i øjeblikket at skjule ca. 70.000 arbejdsløse ved at have dem placeret på forskellige kunstige ordninger.

Ved at summere antallet af helsårspersoner, der er omfattet af aktiveringsordningerne, med den officielle ledighed, fremkommer den mere retvisende bruttoledighed på ca. 400.000. Denne korri-gerede bruttoledighed omfatter kun de statslige arbejdsmarkedsforsanstaltninger, hvorfor de kom-munale beskæftigelsesinitiativer - med ca. 50.000 ledige - er udeladt. Det samme er efterlønsord-ningen og delpensionen, der også må betragtes som delvis skjult ledighed. Bruttoledigheden er derfor et undervurderet skøn.

Fremskridtspartiet vurderer, at de betydelige privatiseringer og skattelettelser dette katalog fo-reslår vil kunne reducere antallet af arbejdsløse og bistandsmodtagere med 130.000 personer over de to år, eller svarende til 75.000 i 1997. De 75.000 vil fordele sig således, at 40.000 personer vil komme i beskæftigelse som direkte følge af skattelettelserne. Yderligere 35.000 jobs vil blive eta-beret i erhvervslivet, når den foreslåede erhvervsfrihed slår helt igennem og en række privatiseringer, udliciteringer m.v. flytter folk fra offentlig til privat ansættelse..

I Finansministeriets notat af november 1992, »Omfanget af arbejdspladser i gør-det-selv sekto-ren«. Anslås det, at skattelettelser vil kunne give 300.000 nye jobs. Fremskridtspartiet er ikke enig i de konklusioner finansministeriet drager vedrørende muligheden for at begrænse »gør-det-selv« aktiviteterne. Imidlertid er det interessant, at skattelettelser tillægges en klar effekt i retning af at skabe tusinder af nye jobs. Senest har både Velfærdskommissionen, Socialforskningsinstituttet, Vismændene, OECD med flere påvist, at netop lempelser i skatten for de lave indkomster giver flere jobs. Det skal bemærkes, af finansministeriet regner med mere begrænsede skattelettelser end der lægges op til i dette forslag. Det må derfor siges, at Fremskridtspartiets skøn over beskæfti-gelseseffekten er meget forsigtigt.

Offentligt ansatte:

Den naturlige afgang i den offentlige sektor under et, er på ca. 8 pct. om året (Finansministeriet juni 1988). Regner vi forsigtigt med 7 pct. så svarer det til ca. 60.000 stillinger.

I følge finansministeriets tal fra oktober 1990 var der allerede i 1987 957.322 personer ansat ved det offentlige, når alle institutioner som er helt eller overvejende ejet af det offentlige også regnes med.

Fremskridtspartiet regner med, at halvdelen af de job, der bliver ledige ved naturlig afgang må genbesættes, eftersom den naturlige afgang ikke falder jævnt.

En reduktion på netto 30.000 offentlige stillinger i 1998, uden afskedigelser, anses derfor som værende realistisk. Netto betyder det, at de godt kan nyansættes et sted, mod så at afskedige et andet. De beskrevne privatiseringer betyder at yderligere 25.000 personer overgår fra offentlig til privat ansættelse.

Som følge af den stigende arbejdsløshed vil **Fremskridtspartiet** så vidt det overhovedet er muligt søge at gennemføre reduktionerne således, at de ud fra en netto-betragtning bliver beskæftigelses-neutrale. Det kan ske ved at besparelserne bliver gennemført med større vægt på de konti, hvor der ikke er nogen offentlig beskæftigelse bagved (f.eks. tilskudskonti). En anden mulighed er at lade privatisering af aktiviteterne få endnu større vægt. En tredje mulighed er at lade offentlige institu-tioner overgå til friere status, med ret til parallelaktiviteter m.v.